

det ærede Medlem sigtede, og som have havt Andel i Straffelovens Udarbejdelse —, uden at jeg dog for Forslaget i den Form, det endelig har faaet, vil paaberaabe mig de Mænds Autoritet, med hvem jeg har konfereret — jeg veed nemlig ikke, om de i den Grad billige det Slutningsresultat, hvortil Regjeringen er kommen; men jeg er som sagt ikke gaaet frem uden at forhandle med dem, der have havt med Straffelovens Forberedelse at gøre — jeg har overhovedet ikke forelagt dette Forslag uden en meget omhyggelig, alsidig Overvejelse. Det er disse Bemærkninger, jeg nu foreløbig skulde henstille til ærede Medlemmers Overvejelse.

Bable: Jeg tillader mig foreløbig den korte Bemærkning, at jeg vilde have anset det heldigst, om der slet ikke havde været nogen Anledning til at give et saadant Tilleg til Straffeloven, men jeg vilde have anset det for endnu heldigere, om de, der have havt med denne Sag at gøre, i rette Tid havde været opmærksom paa de Forhold, som der her er Tale om, hvortil naturligtvis ogsaa hører, at den lovgivende Myndighed, som dengang havde dette at varetage, havde været opmærksom paa Manglen af slige Bestemmelser. Saaledes som dette Forslag nu fremtræder, har det en ganske mærkelig historisk Side, nemlig den: Enhver, der har syset med den Slags Sager tidligere, vil vide, at Bestemmelserne angaaende de lovgivende Forsamlingers eller Folkerepresentationens Ufrænkelighed vare komne ind under Trykket af, at, om man saa kan sige, det hele Folkerepresentationsvæsen var Noget, der er aftvunget de tidligere daværende Magthavere, og man da søgte at betrygge dem imod, at den Del af den tidligere Magt og Myndighed, der var bleven tilbage, skulde gjøre ulovlig Brug af sin Magt til at krænke Folket i dets Repræsentanter. Dette er den historiske Stilling, saaledes ere den Slags Bestemmelser komne ind. Vi havde egentlig ikke i vort lille Fædreland Grund til at være

bekymrede i disse Retninger, fordi Folkerepresentationen hos os blev til under, som det hedder i Grundloven, den ualmindelig heldige Samvirken mellem Kongen og Folket, og det ligger heller ikke i det danske Folks, ligesom det heller ikke nogenfinde eller gennem en lang Række af Aar har ligget i de danske Fyrsters Væsen at krænke Folket i dets Repræsentanter; — der kan jo nævnes enkelte Undtagelser. Men nu er det, at man har fundet sig foranlediget til, da man skulde tage denne Sag for, at bringe noget Andet med ind under den, og dette Andet blev da Regentfabsloven, og hvad dertil hører. Dette leder Tanken hen i helt andre Retninger. Sagen kommer nu ikke til at stille sig saaledes, at der var Rester af tidligere Myndigheder, som kunde være skynge paa den Myndighed, der var kommen op paa Siden af dem, og mod hvilke man da maatte værges sig, men Sagen kommer nu til at stille sig saaledes, at der i Løbet af Frihedsudviklingen kan danne sig i Samfundet Magter, som blive skynge paa den Magt, Repræsentationen har, og som kunne blive farlige ikke blot for den, men ogsaa for Regjeringsmagten; thi her er slet ikke mere Tale om den Magt og Myndighed, som tidligere havde den Magt i hænde, som Folkerepresentationen har faaet. Det er kun denne besynderlige Stilling af Sagen, som jeg vil bede bemærket ved denne Leilighed, og nu vil jeg endydeligt overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville) gjøre opmærksom paa een Ting. Han udtalte, at de kommunale Myndigheder dog maatte have omtrent den samme Rettighed, som her tilsigtes ydet Folkerepresentationen; der er imidlertid en lille Forskjel; den er ikke betydelig, men den er dog pærd at fremhæve. De kommunale Raad pleje at samles i de Kredse, af hvilke de ere valgte. Nu kan der siges, at det gjøre Amtsraadene ikke; Amtsraadene samles udenfor den Kreds, hvori de ere valgte, og forsaavidt kan det ærede Medlem have nogen Ret (Ufbyrdelse). Amtsraadene ere jo kun valgte